

**Ang Resulta ng Ating Pagkaaring-Matuwid—
ang Ganap na Pagtatamasa sa Diyos sa loob ni Kristo bilang Ating Buhay**

Babasahin sa Kasulatan: Roma 5:1-11

I. Ang pag-aaring-matuwid ay ang pagkilos ng Diyos sa pag-aaproba sa atin ayon sa Kanyang pamantayan ng katuwiran; ang katuwiran ng mga mananampalataya ay hindi isang kalagayan na taglay nila sa kanilang sarili kundi isang persona kung kanino sila nakahugpong, ang buháy na Kristo Mismo:

- A. Kapag sumampalataya tayo tungo kay Kristo, matatanggap natin ang pagpapatawad ng Diyos (Gawa 10:43), at maaari tayong aaring-matuwid ng Diyos (Roma 3:24, 26) sa pamamagitan ng paggawa kay Kristo na ating katuwiran at sa pamamagitan ng pagbibihis sa atin ng Kristo bilang balabal ng katuwiran (Isa. 61:10; Luc. 15:22; Jer. 23:6; Zac. 3:4).
- B. Ang buhay ay ang gol ng pagliligtas ng Diyos; sa gayon, ang pag-aaring-matuwid ay “sa buhay”; sa pamamagitan ng pag-aaring-matuwid ay nakaabot tayo sa pamantayan ng katuwiran ng Diyos at tumugma rito, nang sa gayon ay maipamahagi Niya ngayon ang Kanyang buhay tungo sa atin—Roma 5:18.

II. Ang resulta ng ating pagkaaring-matuwid ay ang ganap na pagtatamasa sa Diyos sa loob ni Kristo bilang ating buhay—bb. 1-11:

- A. Ang resulta ng ating pagkaaring-matuwid ay ikinakatawan sa anim na kahanga-hangang bagay—pag-ibig (b. 5), biyaya (b. 2), kapayapaan (b. 1), pag-asa (b. 2), buhay (b. 10), at kaluwalhatian (b. 2)—para sa ating katamasahan; inihahayag rin ng mga bersikulong ito ang Tres-unong Diyos—ang Espiritu Santo (b. 5), si Kristo (b. 6), at ang Diyos (b. 11)—para sa ating katamasahan.
- B. Sa pamamagitan ng nagtutubos na kamatayan ni Kristo, tayong mga makasalanan ay inaring-matuwid ng Diyos at ipinagkasundo tayo, ang Kanyang mga kaaway, sa Kanyang sarili (bb. 1, 10-11); higit pa rito, “ang pag-ibig ng Diyos ay ibinuhos sa ating mga puso sa pamamagitan ng Espiritu Santo, na ibinigay sa atin” (b. 5):
 - 1. Bagama’t tayo ay nahihirapan, dukha, at nalulumbay, hindi natin maikakaila ang presensiya ng pag-ibig ng Diyos sa loob natin; upang makapanatili sa linya ng buhay, na siyang si Kristo Mismo (Juan 14:6a), kailangan nating panatilihin ang ating sarili sa pag-ibig ng Diyos (Jud. 20-21), na siyang Diyos Mismo (1 Juan 4:8, 16).
 - 2. Kailangan nating paningasin ang ating espiritu ng pag-ibig na ibinigay ng Diyos nang sa gayon magkaroon tayo ng isang nagniningas na espiritu ng pag-ibig upang daigin ang pagbaba ng kasalukuyang ekklesia; ang paningasin ang ating espiritu ay ang magtatag ng kagawian na patuloy na pag-eensayo ng ating espiritu nang sa gayon ay mapanatili ang ating pakikipag-ugnayan sa Panginoon bilang ang Espiritu sa ating espiritu—2 Tim. 1:6-7; 4:22.
- C. “Nakamit natin sa pamamagitan ng pananampalataya ang pagpasok sa biyayang ito kung saan tayo ay nakatayo” (Roma 5:2); yamang inaring-matuwid na tayo ng pananampalataya at nakatayo sa kinasasaklawan ng biyaya, “mayroon tayong kapayapaan sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Hesu-Kristo” (b. 1):
 - 1. Ang pagkakaroon ng kapayapaan “sa” Diyos ay nangangahulugang ang ating paglalakbay tungo sa Diyos sa pamamagitan ng ating pagiging inaring-matuwid mula sa pananampalataya ay hindi pa nakukumpleto, at nasa daan pa rin tayo patungo sa Diyos; ayon sa Lucas 7, sinabi ng Panginoong Hesus sa makasalanang babae, na “umibig nang labis” dahil siya ay pinatawad nang marami (bb. 47-48) upang maligtas, na “humayo...nang payapa” (b. 50, lit.).
 - 2. Sa sandaling makapasok tayo sa pintuan ng pag-aaring-matuwid, kailangan nating lumakad sa daan ng kapayapaan (Roma 3:17); kapag itinuon natin ang ating kaisipan sa espiritu—sa

pamamagitan ng pangangalaga sa ating espiritu, paggamit sa ating espiritu, pagbibigay-pansin sa ating espiritu, pakikipag-ugnayan sa Diyos sa pamamagitan ng ating espiritu sa pakikipag-isa sa Espiritu ng Diyos, at paglakad at pamumuhay sa ating espiritu—ang ating kaisipan ay nagiging kapayapaan upang bigyan tayo ng isang panloob na damdamin ng kapahingahan, pagpapalaya, kaningningan, at kaaliwan (8:6).

III. Sa kinasasaklawan ng biyaya, taglay natin ang Diyos bilang ating pagmamapuri at malaking kasiyahan para sa ating katamasahan at kagalakan; ang magmapuri sa loob ng Diyos ay ang “[magmapuri din] sa ating mga kapighatian, nalalamang ang kapighatian ay nagbubunga ng pagtitiis; at ang pagtitiis, ng pagiging aprobado; at ang pagiging aprobado, ng pag-asa”—5:3-4, 11:

- A. Ang kapighatian sa katunayan ay ang pagkakatawang-tao ng biyaya at ang matamis na pagbisita ng biyaya; ang tanggihan ang kapighatian ay ang tanggihan ang biyaya, na siyang Diyos bilang ating bahagi para sa ating katamasahan; pangunahin tayong binibisita ng biyaya sa anyo ng kapighatian kung saan sinasanhi ng Diyos ang lahat ng bagay (lahat ng tao, lahat ng pangyayari, lahat ng sitwasyon, lahat ng sirkumstansiya, at lahat ng kapaligiran) na sama-samang gumawa para sa ikabubuti, iyon ay ang ating higit na pagtatamo kay Kristo upang maisagawa Siya tungo sa ating katauhan, nang sa gayon ay metaboliko tayong matransporma at maiwangis sa larawan ni Kristo at sa gayon ay madala tayo tungo sa ganap na pagkaanak—2 Cor. 12:7-9; Roma 8:28-29.
- B. Ang kapighatian ay nagreresulta sa pagtitiis, at ang pagtitiis ay nagbubunga ng pagiging aprobado, iyon ay nasubok na katangian at naaprobahang karapat-dapat (Fil. 2:19-22); sinasabi ni Pablo na siya at ang kanyang mga kamanggagawa ay “inaprobahan...ng Diyos na pagkatiwalaan ng ebanghelyo” (1 Tes. 2:4); patuloy na sinubok, siniyasat, at sinuri ng Diyos ang kanilang puso upang ang kanilang pagsasalita ng ebanghelyo ay hindi mula sa kanilang sarili upang bigyang-lugod ang mga tao kundi mula sa Diyos upang bigyang-lugod Siya:
1. Sinasabi sa 1 Pedro 1:7 na ang pagpapatunay ng ating pananampalataya ay “lalong mahalaga kaysa sa gintong nasisira bagama’t sinusubok sa pamamagitan ng apoy,” ang apoy ng mga pagsubok at mga pagdurusa; kapag ang ginto na hindi pa dinalisay ay nagdusa ng pagsunog ng nagpapadalisay na apoy, nagtatamo ito ng isang kalidad na madaling maaprobahan ng lahat—Mal. 3:3.
 2. Ninanais ng Panginoon na magbayad tayo ng halaga upang tamuhin Siya bilang gintong pananampalataya sa pamamagitan ng mga nag-aapoy na pagsubok nang sa gayon ay makalahok tayo sa totoong ginto, iyon ay si Kristo Mismo bilang dibinong buhay kalakip ang dibinong kalikasan para sa pagtatayo ng Kanyang Katawan; sa gayon, maaari tayong maging isang dalisay na gintong patungan ng ilawan para sa pagtatayo ng gintong Bagong Herusalem—Apoc. 3:18; 1:20; 21:18, 23; 2 Ped. 1:4.
 3. Iniisip ng ilan sa mga banal na umiibig sa Panginoon na sila ay angkop na gumawa para sa Panginoon dahil mayroon silang tiyak na dami ng buhay at liwanag, ngunit sila ay hilaw pa at kulang sa kalidad na pagiging aprobado, isang naaprobahang kalidad na nagreresulta mula sa pagtitiis sa kapighatian at pagsubok; ang kalidad na ito ang nagsasanhi sa mga taong pinaghahainan na maging masaya, nalulugod, at maginhawa.
 4. Tayong lahat ay dapat manalangin, “Panginoon, pagkalooban Mo ako ng pagiging aprobado”; magbabangon sa gayon ang Panginoon ng mga sirkumstansiya na magbubunga ng pagiging aprobado para sa atin; bagama’t tayo ay mga alipin ni Kristo, kulang tayo ng pagiging aprobado; binabagabag nito ang Diyos, pinipinsala tayo, at inaabala rin ang mga banal at ang sambahayan ng Diyos; sa pamamagitan ng ating liwanag at ng ating kaloob ay tinutulungan natin ang mga banal, ngunit sa kakulangan natin sa pagiging aprobado ay sinasaktan natin sila—Mat. 24:45-51.
- C. Kasabay ng pagiging aprobado, mayroon tayong pag-asa (Roma 5:4), at nagmamapuri tayo dahil sa pag-asa ng kaluwalhatian ng Diyos (b. 2):

1. Bagama't nakatayo tayo sa biyaya at lumalakad sa kapayapaan, hindi pa tayo ganoong ganap na nasa kaluwalhatian, na siyang Diyos Mismo na nahayag: "ang aming panandaliang kagaanan ng paghihirap ay gumagawa para sa amin, higit at higit pa, ng isang walang hanggang bigat ng kaluwalhatian"—2 Cor. 4:17.
 2. Tinawag tayo ng Diyos ng lahat ng biyaya tungo sa Kanyang walang hanggang kaluwalhatian sa loob ni Kristo Hesus; dito at ngayon ay tinatamasa natin si Kristo, na naninirahan sa ating espiritu, bilang ating pag-asa ng kaluwalhatian—1 Ped. 5:10; 1 Tes. 2:12; Col. 1:27; Fil. 3:21.
 3. Ang Panginoon ang nagdadala sa atin, ang Kanyang maraming anak, tungo sa kaluwalhatian sa pamamagitan ng araw-araw na pagbabanal sa atin (Heb. 2:10-11), at araw-araw tayong tinatransporma mula sa isang antas ng kaluwalhatian tungo sa isa pa sa pamamagitan ng pagpapanatili sa ating mga puso na nakabaling sa Panginoon upang masdan ang kaluwalhatian ng Diyos sa mukha ni Hesu-Kristo (2 Cor. 3:16-18; 4:6b).
- D. Habang tinatamasa natin si Kristo sa ating mga pagdurusa, tayo ay naliligtas sa Kanyang buhay para sa pagsasakatuparan ng organikong gol ng dinamikong pagliligtas ng Diyos, iyon ay ang pagbubunga at pagtatayo ng organikong Katawan ni Kristo na nahahayag sa mga ekklesia-lokal, kung saan natatamasa natin ang mayamang biyaya ng Panginoon at kung saan dinudurog ng Diyos ng kapayapaan si Satanas sa ilalim ng ating mga paa para sa Kanyang maluwalhating kahayagan at para sa pagtatanghal ng Kanyang katagumpayan—Roma 5:10; 12:5; 16:1, 4-5, 16, 20.